ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
YVES BOT
της 10ης Νοεμβρίου 2011 [1]

Υπόθεση C-419/10

Wolfgang Hofmann
κατά
Freistaat Bayern

[αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία)για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Οδηγία 2006/126/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδηγήσεως — Άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει, σε πρόσωπο του οποίου η άδεια οδηγήσεως αποτέλεσε αντικείμενο ανακλήσεως στο έδαφός του, την ισχύ άδειας οδηγήσεως εκδοθείσας από άλλο κράτος μέλος»

1. Με το εξεταζόμενο προδικαστικό ερώτημα, το Δικαστήριο καλείται να ερμηνεύσει, για πρώτη φορά, τις διατάξεις της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης [2], η οποία προβαίνει στην αναδιατύπωση της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης [3].

2. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ προβλέπει ότι τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν αμοιβαία τις άδειες οδηγήσεως που εκδίδουν.

3. Εντούτοις, η εφαρμογή αυτής της αρχής δεν είναι απόλυτη. Συγκεκριμένα, το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, αυτής της οδηγίας προβλέπει ότι ένα κράτος μέλος *αρνείται* [4] να αναγνωρίσει την ισχύ οιασδήποτε άδειας οδηγήσεως χορηγηθείσας από άλλο κράτος μέλος σε πρόσωπο του οποίου η άδεια οδηγήσεως αποτελεί αντικείμενο περιορισμού, έχει ανασταλεί ή ανακληθεί εντός του πρώτου αυτού κράτους μέλους. Η διάταξη αυτή τέθηκε προς αντικατάσταση της ρυθμίσεως του άρθρου 8, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 91/439, κατά την οποία ένα κράτος μέλος *μπορεί να αρνηθεί* [5] να αναγνωρίσει άδεια οδηγήσεως εκδοθείσα υπ' αυτές τις συνθήκες.

4. Λαμβανομένης υπόψη της διαφοράς των όρων που χρησιμοποιούνται σ' αυτά τα δύο άρθρα, το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) διερωτάται αν η νομολογία που διαμόρφωσε το Δικαστήριο υπό το καθεστώς της οδηγίας 91/439 μπορεί επίσης να έχει εφαρμογή στις καταστάσεις που διέπονται από την οδηγία 2006/126.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.
2 — ΕΕ L 403, σ. 18.
3 — ΕΕ L 237, σ. 1.
4 — Η υπογράμμιση δική μου.
5 — Όπ.π.

5. Το Δικαστήριο έχει πράγματι κρίνει ότι, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 91/439, κράτος μέλος δεν μπορεί να μην αναγνωρίζει την ισχύ μιας άδειας οδηγήσεως που εξέδωσε άλλο κράτος μέλος για τον λόγο ότι ο κάτοχος της άδειας υπήρξε αντικείμενο, στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους, μέτρου αφαιρέσεως ή ακυρώσεως της άδειας οδηγήσεως που εξέδωσε αυτό το κράτος μέλος, όταν η περίοδος προσωρινής απαγορεύσεως να του χορηγηθεί στο κράτος αυτό νέα άδεια, απαγόρευση που συνόδευε το μέτρο αυτό, παρήλθε πριν από την ημερομηνία χορηγήσεως της άδειας οδηγήσεως από το άλλο κράτος μέλος[6].

6. Επομένως, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν η αλλαγή διατυπώσεως επιβάλλει, εφεξής, σε κράτος μέλος να αρνείται να αναγνωρίσει την ισχύ άδειας οδηγήσεως εκδοθείσας υπό τις ίδιες αυτές συνθήκες.

7. Με τις προτάσεις μου αυτές, θα εκθέσω τους λόγους για τους οποίους εκτιμώ ότι τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 έχουν την έννοια ότι κράτος μέλος οφείλει να μην αναγνωρίζει την ισχύ άδειας οδηγήσεως εκδοθείσας από άλλο κράτος μέλος, όταν από τον κάτοχό της έχει αφαιρεθεί μια άδεια οδηγήσεως στο πρώτο κράτος μέλος, λόγω του ότι οδηγούσε υπό την επήρεια οινοπνεύματος και δεν προέβη, στο κράτος μέλος εκδόσεως της άδειας, στους αναγκαίους ελέγχους ως προς την ικανότητά του οδηγήσεως, όπως αυτοί προβλέπονται στο σημείο 14.1 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας αυτής.

Ι – Το νομικό πλαίσιο

Α — *Το ενωσιακό δίκαιο*

1. Η οδηγία 91/439

8. Προκειμένου να διευκολυνθεί η κυκλοφορία των προσώπων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή η εγκατάστασή τους σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο τους χορηγήθηκε άδεια οδηγήσεως, η οδηγία 91/439 θέσπισε την αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των αδειών οδηγήσεως[7].

9. Υπάρχει, ωστόσο, μια άμβλυνση αυτής της αρχής. Συγκεκριμένα, το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας αυτής ορίζει ότι ένα κράτος μέλος δύναται να μην αναγνωρίσει την ισχύ οποιασδήποτε άδειας οδηγήσεως που ελήφθη σε άλλο κράτος μέλος όταν ο κάτοχός της είναι στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους το αντικείμενο ενός μέτρου περιορισμού, αναστολής, αφαιρέσεως ή ακυρώσεως της άδειας οδηγήσεως.

2. Η οδηγία 2006/126

10. Η οδηγίας 2006/126/ΕΚ, στο άρθρο 2, παράγραφος 1, αυτής, υπενθυμίζει ότι τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν αμοιβαία τις άδειες οδηγήσεως που εκδίδουν.

11. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', αυτής της οδηγίας, η άδεια οδηγήσεως χορηγείται μόνο στους υποψήφιους που διαμένουν κανονικά στο έδαφος του κράτους μέλους που χορηγεί την άδεια οδηγήσεως.

6 — Βλ. την απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, C-476/01, Kapper (Συλλογή 2004, σ. I-5205, σκέψη 78), καθώς και τη διάταξη της 6ης Απριλίου 2006, C-227/05, Halbritter), και της 28ης Σεπτεμβρίου 2006, C-340/05, Kremer.

7 — Βλ. το άρθρο 1, παράγραφος 2, αυτής της οδηγίας.

12. Το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 προβλέπει ότι ένα κράτος μέλος αρνείται να αναγνωρίσει την ισχύ οιασδήποτε άδειας οδηγήσεως χορηγηθείσας από άλλο κράτος μέλος σε πρόσωπο του οποίου η άδεια οδηγήσεως αποτελεί αντικείμενο περιορισμού, έχει ανασταλεί ή ανακληθεί εντός του πρώτου αυτού κράτους μέλους.

13. Δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/126, οποιοδήποτε δικαίωμα οδηγήσεως που έχει χορηγηθεί πριν από την 19η Ιανουαρίου 2013 δεν αφαιρείται ούτε περιορίζεται άλλως πως από τις διατάξεις αυτής της οδηγίας.

14. Το σημείο 14.1, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος αυτού ορίζει ότι η άδεια οδηγήσεως δεν πρέπει ούτε να χορηγείται ούτε να ανανεώνεται στους υποψηφίους ή τους οδηγούς που τελούν σε κατάσταση εξάρτησης από το οινόπνευμα ή που δεν μπορούν να αποσυνδέσουν την οδήγηση από την κατανάλωση οινοπνεύματος. Η άδεια οδηγήσεως μπορεί να χορηγείται ή να ανανεώνεται στους υποψηφίους ή τους οδηγούς που έχουν περάσει από κατάσταση εξάρτησης από το οινόπνευμα, αφού περατωθεί μια περίοδος αποδεδειγμένης αποχής και υπό την προϋπόθεση έγκυρης ιατρικής γνωματεύσεως και τακτικού ιατρικού ελέγχου.

15. Το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν το αργότερο έως τις 19 Ιανουαρίου 2011, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με αυτή την οδηγία. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται από τις 19 Ιανουαρίου 2013 [8] και η οδηγία 91/439/ΕΟΚ καταργείται από την ίδια αυτή ημερομηνία [9].

16. Εντούτοις, ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 2006/126 έχουν εφαρμογή πριν από την εν λόγω ημερομηνία. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 18, δεύτερο εδάφιο, αυτής της οδηγίας, το άρθρο 2, παράγραφος 1, το άρθρο 5, το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο β′, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α′, το άρθρο 9, το άρθρο 11, παράγραφοι 1, 3, 4, 5 και 6, το άρθρο 12, και τα Παραρτήματα I, II και III της εν λόγω οδηγίας εφαρμόζονται από τις 19 Ιανουαρίου 2009.

Β — *Το εθνικό δίκαιο*

17. Η κανονιστική απόφαση για τις προϋποθέσεις προσβάσεως των ιδιωτών στην οδική κυκλοφορία (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr), όπως ίσχυε στις 19 Ιανουαρίου 2009 (στο εξής: FeV), προβλέπει, στο άρθρο της 28, παράγραφος 1, ότι οι κάτοχοι άδειας οδηγήσεως εν ισχύι εντός της Ενώσεως ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, που έχουν τη συνήθη τους διαμονή, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1 ή 2, της FeV στη Γερμανία, επιτρέπεται, με την επιφύλαξη των περιορισμών που προβλέπονται στις παραγράφους 2 έως 4 του εν λόγω άρθρου 28, να οδηγούν οχήματα στην ημεδαπή εντός των ορίων των δικαιωμάτων που τους παρέχει η άδειά τους οδηγήσεως.

18. Το άρθρο 28, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, σημείο 3, της FeV ορίζει ότι αυτό το δικαίωμα οδηγήσεως δεν ισχύει για τους κατόχους άδειας οδηγήσεως της Ενώσεως ή του ΕΟΧ, όταν η άδειά τους οδηγήσεως αποτέλεσε στο γερμανικό έδαφος το αντικείμενο προσωρινής ή οριστικής αφαιρέσεως με δικαστική απόφαση, ή αφαιρέσεως με αμέσως εκτελεστή ή οριστική απόφαση διοικητικής αρχής ή όταν με οριστική απόφαση δεν τους χορηγήθηκε η άδεια οδηγήσεως ή των οποίων η άδεια οδηγήσεως δεν αφαιρέθηκε μόνο λόγω του ότι εν τω μεταξύ είχαν παραιτηθεί από αυτή.

8 — Άρθρο 16, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.

9 — Άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126.

II – Τα περιστατικά και η διαφορά της κύριας δίκης

19. Ο W. Hofmann, Γερμανός υπήκοος, απέκτησε γερμανική άδεια οδηγήσεως στις 13 Οκτωβρίου 1960. Με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 1996, το Amtsgericht Memmingen του αφαίρεσε αυτή την άδεια. Η άδεια αυτή του αποδόθηκε στις 31 Αυγούστου 1998.

20. Κριθείς ένοχος οδηγήσεως υπό την επήρεια οινοπνεύματος, ο W. Hofmann καταδικάσθηκε από το Amtsgericht Memmingen σε πρόστιμο και η άδειά του οδηγήσεως του αφαιρέθηκε εκ νέου. Η επιβάλλουσα ποινή διάταξη του Amtsgericht Memmingen κατέστη οριστική στις 8 Μαΐου 2007. Επιπλέον, η ποινή αυτή συνοδεύθηκε με απαγόρευση υποβολής αιτήσεως για νέα άδεια οδηγήσεως έως τις 7 Αυγούστου 2008.

21. Στις 19 Ιανουαρίου 2009, οι αρμόδιες τσεχικές αρχές χορήγησαν στον W. Hofmann άδεια οδηγήσεως. Σ' αυτή την άδεια εμφαίνεται ως τόπος κατοικίας η πόλη Lazany (Τσεχική Δημοκρατία).

22. Κατά τη διάρκεια ενός ελέγχου οδικής κυκλοφορίας στις 17 Μαρτίου 2009, οι γερμανικές αρχές διαπίστωσαν ότι ο W. Hofmann ήταν κάτοχος τσεχικής άδειας οδηγήσεως. Κατά τη διάρκεια ενός άλλου ελέγχου οδικής κυκλοφορίας στις 25 Μαρτίου 2009, η άδεια αυτή κατασχέθηκε από τη γερμανική αστυνομία, η οποία στη συνέχεια την απέστειλε στις αρμόδιες για την έκδοση αδειών οδηγήσεως γερμανικές αρχές.

23. Με έγγραφο της 20ής Απριλίου 2009, οι αρχές αυτές επεσήμαναν στον W. Hofmann ότι η τσεχική του άδεια οδηγήσεως δεν του παρέχει το δικαίωμα να οδηγεί στο γερμανικό έδαφος και ότι διαπράττει το αδίκημα της οδηγήσεως άνευ αδείας, όταν οδηγεί σ' αυτό το έδαφος. Επιπλέον, του γνωστοποίησαν ότι, αν δεν συναινούσε να καταχωρισθεί σ' αυτή την άδεια μνεία περί απαγορεύσεως οδηγήσεως στο γερμανικό έδαφος, θα εκδιδόταν σχετικώς διαπιστωτική πράξη.

24. Δεδομένου ότι ο W. Hofmann αρνήθηκε να καταχωρισθεί αυτή η μνεία στην τσεχική του άδεια οδηγήσεως, το Landratsamt Unterallgäu διαπίστωσε, με απόφαση της 15ης Ιουλίου 2009, ότι η άδειά του οδηγήσεως, που χορηγήθηκε από τις αρμόδιες τσεχικές αρχές, δεν παρείχε δικαίωμα οδηγήσεως οχημάτων στο γερμανικό έδαφος.

25. Στις 13 Αυγούστου 2009, ο W. Hofmann άσκησε προσφυγή ενώπιον του Verwaltungsgericht Augsburg, ζητώντας την ακύρωση αυτής της αποφάσεως. Το εν λόγω δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2009 με το σκεπτικό ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 28, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, σημεία 2 και 3, της FeV, δεδομένου ότι ο W. Hofmann αποτέλεσε το αντικείμενο ανακλήσεως της γερμανικής του άδειας οδηγήσεως. Επομένως, δεν μπορεί ο W. Hofmann να κάνει χρήση, στο γερμανικό έδαφος, άδειας οδηγήσεως που χορηγήθηκε από άλλο κράτος μέλος.

26. Ο W. Hofmann άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Κατ' ουσίαν, ζητεί να εξαφανισθεί αυτή η απόφαση, καθώς και να ακυρωθεί η απόφαση που εξέδωσε το Landratsamt Unterallgäu στις 15 Ιουλίου 2009.

III – Το προδικαστικό ερώτημα

27. Έχοντας αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στις διατάξεις της οδηγίας 2006/126, το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof αποφάσισε να ανατείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 11, παράγραφος 4, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/126/ΕΚ […] την έννοια ότι κράτος μέλος οφείλει να αρνηθεί την αναγνώριση της ισχύος αδείας οδηγήσεως που έχει εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος υπέρ προσώπου εκτός των χρονικών ορίων του περιορισμού που είχε τεθεί εις βάρος του εν λόγω προσώπου, όταν η άδεια οδηγήσεώς του είχε ανακληθεί εντός του πρώτου κράτους μέλους και το εν λόγω πρόσωπο είχε κατά τον χρόνο της εκδόσεως της αδείας οδηγήσεως τη συνήθη κατοικία του εντός του κράτους μέλους εκδόσεως;»

IV – Η ανάλυσή μου

Α — *Προκαταρκτικές παρατηρήσεις*

28. Δεδομένου ότι το ζήτημα της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 τέθηκε από το αιτούν δικαστήριο με την αίτησή του για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως και από τους διαδίκους με τις γραπτές παρατηρήσεις τους, πρέπει, ως εκ προοιμίου, να διευκρινίσω τους λόγους για τους οποίους νομίζω ότι οι διατάξεις αυτές έχουν όντως εφαρμογή σ' αυτή την υπόθεση.

29. Δυνάμει του άρθρου 17 της οδηγίας αυτής, η οδηγία 91/439 έχει καταργηθεί από τις 19 Ιανουαρίου 2013. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις της οδηγίας 2006/126 από την ίδια αυτή ημερομηνία [10]. Είδαμε πάντως ότι, κατά το άρθρο 18, δεύτερο εδάφιο, αυτής της οδηγίας, ορισμένα άρθρα εφαρμόζονται από τις 19 Ιανουαρίου 2009. Πρόκειται, μεταξύ άλλων, για το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 11, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας.

30. Ο Hofmann απέκτησε την τσέχικη του άδεια οδηγήσεως στις 19 Ιανουαρίου 2009. Επομένως, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, κατ' εμέ, ότι οι εν προκειμένω σχετικές διατάξεις είναι αυτές της νέας οδηγίας για τις άδειες οδηγήσεως, ήτοι το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126, που έχουν εφαρμογή από την ίδια αυτή ημερομηνία.

31. Επί πλέον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται μήπως το άρθρο 13, παράγραφος 2, αυτής της οδηγίας αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας. Υπενθυμίζω ότι, πράγματι, δυνάμει της πρώτης αυτής διατάξεως, οποιοδήποτε δικαίωμα οδηγήσεως που χορηγείται πριν από την 19η Ιανουαρίου 2013 δεν αφαιρείται ούτε περιορίζεται κατά την οδηγία 2006/126.

32. Ο Hofmann εκτιμά επομένως ότι το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, αυτής της οδηγίας εφαρμόζεται μόνον από τις 19 Ιανουαρίου 2013 και ότι οι χορηγηθείσες πριν από αυτή την ημερομηνία άδειες οδηγήσεως δεν μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο ενός μέτρου περιορισμού, αναστολής ή αφαιρέσεως.

33. Υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 16, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας, οι διατάξεις της, μεταξύ δε άλλων το άρθρο 13, έχουν εφαρμογή μόνον από τις 19 Ιανουαρίου 2013.

10 — Άρθρο 16, παράγραφος 2, αυτής της οδηγίας.

34. Εν πάση περιπτώσει, όπως το τονίζει η Γερμανική Κυβέρνηση, η θέση του άρθρου 13 εντός της οδηγίας 2006/126 δείχνει ότι με αυτή γίνεται αναφορά μόνο στα κεκτημένα δικαιώματα για την οδήγηση ιδιαίτερων κατηγοριών οχημάτων και όχι σε μέτρα περιορισμού, αναστολής ή αφαιρέσεως άδειας οδηγήσεως.

35. Πράγματι, η οδηγία αυτή δημιουργεί ένα ενιαίο κοινοτικό πρότυπο άδειας οδηγήσεως που σκοπεί στην αντικατάσταση των διαφόρων αδειών οδηγήσεως που υφίστανται στα κράτη μέλη [11]. Προς τούτο, καθορίζει και ορίζει τις διάφορες κατηγορίες αδειών οδηγήσεως [12]. Τα κράτη μέλη, κάθε ένα από τα οποία έχει ορίσει, πριν από την έναρξη ισχύος των κοινοτικών διατάξεων, τις δικές του κατηγορίες αδειών οδηγήσεως, οφείλουν πλέον να ορίσουν ισοδυναμίες μεταξύ των κατηγοριών αυτών και αυτών που όρισε ο ενωσιακός νομοθέτης.

36. Το άρθρο 13 της οδηγίας 2006/126, που επιγράφεται «Ισοδυναμία αδειών οδήγησης που δεν ακολουθούν το κοινοτικό υπόδειγμα», σκοπεί μόνο στη ρύθμιση αυτού του ζητήματος των ισοδυναμιών των διαφόρων κατηγοριών αδειών οδηγήσεως.

37. Αυτό, εξάλλου, προκύπτει από τις προπαρασκευαστικές εργασίες. Πράγματι, με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προστέθηκε το άρθρο 13, παράγραφος 2, αυτής της οδηγίας [13]. Το Κοινοβούλιο αιτιολόγησε αυτή την προσθήκη με τη διευκρίνιση ότι ανταλλαγή των παλαιών αδειών οδηγήσεως δεν έπρεπε σε καμία περίπτωση να έχει ως κατάληξη απώλεια ή περιορισμό των κεκτημένων δικαιωμάτων, όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται η οδήγηση σε διάφορες κατηγορίες οχημάτων [14].

38. Μια παρόμοια ανάλυση με αυτή που προτείνει να γίνει δεκτή ο Hofmann θα είχε, εξάλλου, ως συνέπεια ότι ένα κράτος μέλος δεν θα μπορούσε να εφαρμόζει τις εθνικές του διατάξεις που αφορούν τον περιορισμό, την αναστολή, την αφαίρεση ή την ακύρωση του δικαιώματος οδηγήσεως στους οδηγούς που απέκτησαν την άδειά τους οδηγήσεως πριν από τις 19 Ιανουαρίου 2013. Αυτό θα ήταν τελείως αντίθετο προς τον στόχο της βελτιώσεως της οδικής ασφάλειας, στον οποίο αποβλέπει η οδηγία 2006/126.

39. Για όλους αυτούς τους λόγους, εκτιμώ ότι το άρθρο 13, παράγραφος 2, αυτής της οδηγίας δεν εμποδίζει την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας.

Β — *Επί του προδικαστικού ερωτήματος*

40. Με το προδικαστικό του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, κατ' ουσίαν, αν τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 έχουν την έννοια ότι ένα κράτος μέλος οφείλει να μην αναγνωρίζει την ισχύ άδειας οδηγήσεως εκδοθείσας από άλλο κράτος μέλος, όταν ο κάτοχός της αποτέλεσε αντικείμενο, στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους, ανακλήσεως προηγούμενης αδείας οδηγήσεως, αυτό δε ακόμη και όταν αυτό το μέτρο ανακλήσεως έχει εξαντλήσει όλα τα αποτελέσματά του και πληρούται ο όρος της κατοικίας.

41. Στην πραγματικότητα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν η μέχρι τούδε διαμορφωθείσα νομολογία του Δικαστηρίου, υπό το καθεστώς της οδηγίας 91/439 [15], έχει επίσης εφαρμογή σε καταστάσεις, όπως αυτή του Hofmann, οι οποίες διέπονται από την οδηγία 2006/126.

11 — Βλ. το άρθρο 1, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

12 — Βλ. το άρθρο 4 της οδηγίας 2006/126.

13 — Βλ. την τροποποίηση 13 της εκθέσεως της 3ης Φεβρουαρίου 2005 επί της προτάσεως οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την άδεια οδηγήσεως (αναδιατύπωση) (A6-0016/2005, στο εξής: έκθεση).

14 — Όπ.π.

15 — Βλ. το σημείο 5 των παρουσών προτάσεων.

42. Φρονώ πως όχι, και τούτο για τους ακόλουθους λόγους.

43. Από τις προπαρασκευαστικές εργασίες, που είχαν ως κατάληξη την οδηγία 2006/126, προκύπτει ότι θέληση του ενωσιακού νομοθέτη ήταν να ενισχυθεί ο αγώνας κατά του «τουρισμού» για απόκτηση άδειας οδηγήσεως και, κατ' ακολουθία, ο αγώνας κατά της ανασφάλειας στην οδική κυκλοφορία.

44. Πράγματι, η αλλαγή διατυπώσεως στο άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, αυτής της οδηγίας οφείλεται στο Κοινοβούλιο. Κατά την αναδιατύπωση της οδηγίας 91/439, το Κοινοβούλιο πρότεινε την αμοιβαία αναγνώριση των κυρώσεων που απαγγέλλονται κατά των επικίνδυνων οδηγών. Προς τούτο, τόνισε ότι, για να διασφαλισθεί ότι η ανάκληση μιας άδειας οδηγήσεως σε ένα κράτος μέλος ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη, πρέπει εφεξής να υποχρεώνονται αυτά να αναγνωρίζουν κάθε μέτρο περιορισμού, αναστολής, ανακλήσεως ή ακυρώσεως που επιβάλλεται από άλλο κράτος μέλος και να μη αναγνωρίζουν την ισχύ των αδειών οδηγήσεως που αποτελούν το αντικείμενο μέτρου αυτού του είδους[16].

45. Πρόθεση του Κοινοβουλίου ήταν να ενεργήσει κατά τρόπον, ώστε ο «τουρισμός» για απόκτηση άδειας οδηγήσεως να εμποδίζεται στο μέτρο του δυνατού[17]. Κατά την επιτροπή μεταφορών και τουρισμού αυτού του θεσμικού οργάνου, ο «τουρισμός» για απόκτηση άδειας οδηγήσεως μπορεί να ορισθεί ως το γεγονός ότι ο πολίτης, από τον οποίο αφαιρέθηκε η άδεια οδηγήσεως στο κράτος του συνεπεία σοβαρής παραβάσεως, αποκτά νέα άδεια οδηγήσεως σε άλλο κράτος μέλος[18].

46. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο επισήμανε το γεγονός ότι τα πρόσωπα από τα οποία αφαιρέθηκε η άδειά τους οδηγήσεως σε ένα κράτος μέλος, ιδίως λόγω οδηγήσεως σε κατάσταση μέθης ή υπό την επίδραση των ναρκωτικών, μπορούν εύκολα να αποκτήσουν ψευδή κατοικία σε κράτος μέλος και να λάβουν άδεια οδηγήσεως, αποφεύγοντας έτσι τις προϋποθέσεις που ισχύουν για την απόκτηση νέας άδειας οδηγήσεως[19].

47. Επομένως, προκύπτει σαφέστατα, όπως το βλέπω, ότι η αλλαγή διατυπώσεως στους όρους που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126 αποτελεί έκφραση αυτής της βουλήσεως να ενισχυθεί ο αγώνας κατά της ανασφάλειας στην οδική κυκλοφορία μέσω επεκτάσεως αυτού που προβλεπόταν μέχρι τούδε από την οδηγία 91/439. Συγκεκριμένα, το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 δεν αφήνει πλέον περιθώρια εκτιμήσεως στα κράτη μέλη και επιβάλλει, εφεξής, να μην αναγνωρίζεται η ισχύς οποιασδήποτε άδειας οδηγήσεως που εκδίδει άλλο κράτος μέλος, όταν ο κάτοχός της αποτελεί το αντικείμενο ενός μέτρου περιορισμού, αναστολής ή αφαιρέσεως μιας προηγούμενης άδειας οδηγήσεως στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους.

48. Κατά τη γνώμη μου, αυτό πρέπει να έχει ως συνέπεια ότι, στην κατάσταση του Hofmann, οι αρμόδιες γερμανικές αρχές δικαιούνται να μην αναγνωρίσουν την άδεια οδηγήσεως που εξέδωσαν οι αρμόδιες τσεχικές αρχές.

49. Πράγματι, από το ληφθέν από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές μέτρο ανακλήσεως μιας προηγούμενης άδειας οδηγήσεως θα προέκυπτε ότι η χορήγηση μιας νέας άδειας οδηγήσεως, με τη λήξη της περιόδου κατά την οποία απαγορεύεται να ζητηθεί μια τέτοια άδεια, θα εξαρτώνταν από την προσκόμιση γνωματεύσεως ιατρού ψυχολόγου, αφορώσας την ικανότητα οδηγήσεως του Hofmann.

16 — Βλ. την τροποποίηση 57 της εκθέσεως, καθώς και την αιτιολογική έκθεση, σ. 59.

17 — Βλ. τη συναφή με αυτή την τροποποίηση αιτιολόγηση.

18 — Βλ. το σχέδιο συστάσεως για τη δεύτερη ανάγνωση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 σχετικά με την κοινή θέση του Συμβουλίου ενόψει της έγκρισης της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά την άδεια οδήγησης [2003/0252(COD), σημείο 2.1].

19 — Βλ. τη συναφή με την τροποποίηση 57 της εκθέσεως αιτιολόγηση.

50. Δεν νομίζω ότι υπάρχει αμφιβολία ότι για ορισμένες παραβάσεις που στατιστικά αποτελούν την αιτία πολυάριθμων σοβαρών τροχαίων ατυχημάτων, όπως η οδήγηση σε κατάσταση μέθης[20], το γεγονός ότι η ανανέωση του δικαιώματος οδηγήσεως εξαρτάται από ένα τέτοιο μέτρο γνωματεύσεως συνιστά αποτελεσματικό μέσο προλήψεως, ικανό να ενισχύσει την οδική ασφάλεια. Υπ' αυτό το πρίσμα, νομίζω ότι το εθνικό μέτρο βρίσκεται σε απόλυτη αντιστοιχία προς έναν από τους στόχους της οδηγίας 2006/126, ο οποίος είναι η βελτίωση της οδικής ασφάλειας[21].

51. Η Επιτροπή υπενθύμισε σχετικώς μέχρι ποιου σημείου έχει σημασία η εκπαίδευση, η κατάρτιση ο έλεγχος και, ενδεχομένως, η επιβολή κυρώσεων ως προς τον χρήστη του οδικού δικτύου, ο οποίος αποτελεί τον πρώτο κρίκο της αλυσίδας οδικής ασφάλειας[22].

52. Επομένως, το να θεωρηθεί ότι οι αρμόδιες γερμανικές αρχές δικαίως αρνούνται να αναγνωρίσουν την ισχύ της άδειας οδηγήσεως που εξέδωσαν οι αρμόδιες τσεχικές αρχές νομίζω ότι είναι σύμφωνο όχι μόνον προς το πνεύμα της εν λόγω οδηγίας, αλλά και προς το γράμμα της, όσον αφορά τις διατάξεις που έχουν εφαρμογή στις 19 Ιανουαρίου 2009.

53. Πράγματι, πρέπει, κατ' εμέ, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι το άρθρο 18, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι το παράρτημα ΙΙΙ αυτής εφαρμόζεται ομοίως από τις 19 Ιανουαρίου 2009. Το σημείο 14 αυτού του παραρτήματος διευκρινίζει ότι η κατανάλωση οινοπνεύματος συνιστά σοβαρό κίνδυνο για την οδική ασφάλεια και ότι, λόγω της σοβαρότητας του προβλήματος, επιβάλλεται αυστηρή επαγρύπνηση σε ιατρικό επίπεδο. Κατά συνέπεια, το σημείο 14.1 του εν λόγω παραρτήματος προβλέπει ότι σε ένα άτομο που βρίσκεται σε κατάσταση εξαρτήσεως από το οινόπνευμα δεν μπορεί να χορηγηθεί άδεια οδηγήσεως και ότι σε ένα άτομο που έχει περάσει από αυτή την κατάσταση εξαρτήσεως μπορεί να χορηγηθεί νέα άδεια οδηγήσεως μόνον υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όπως μιας ιατρικής γνωματεύσεως.

54. Ο λόγος για τον οποίο εκδόθηκε η απόφαση της 15ης Ιουλίου 2009 σε βάρος του Hofmann μπορεί, κατά τη γνώμη μου, να δικαιολογήσει την εφαρμογή των μέτρων ελέγχου του σημείου 14.1 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2006/126. Αν είχαν εφαρμοσθεί αυτά τα μέτρα ελέγχου και αν είχαν πραγματοποιηθεί όλες οι δοκιμασίες με τις οποίες μπορούσε να βεβαιωθεί ότι ο Hofmann ήταν εκ νέου ικανός να οδηγεί, τότε η τσεχική άδεια οδηγήσεως θα έπρεπε να αναγνωρισθεί ως ισχύουσα από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές, καθότι σύμφωνη προς προδιαγραφές που, σε επίπεδο Ενώσεως, ανταποκρίνονται σε μια γενική μέριμνα ασφάλειας.

55. Νομίζω ότι το γεγονός ότι οι αρμόδιες τσεχικές αρχές αγνοούσαν την απόφαση ανακλήσεως που εξέδωσε το Amtsgericht Memmingen δεν επηρεάζει τη λύση που προτείνω. Πράγματι, η άγνοια αυτή οφείλεται στο ότι είτε ο Hofmann απέκρυψε την ύπαρξη αυτής της καταδίκης είτε οι αρμόδιες τσεχικές αρχές δεν ζήτησαν πληροφορίες από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές. Στην πρώτη περίπτωση, είναι σαφές ότι η εκ μέρους του Hofmann απόκρυψη δεν θα μπορούσε να τον ωφελήσει. Στη δεύτερη περίπτωση, η τυχόν πλάνη μιας διοικητικής αρχής δεν θα μπορούσε ούτε αυτή να είναι παράγων δημιουργίας δικαίου, έναντι ιδίως του νόμου άλλου κράτους μέλους, πολλώ μάλλον, όταν μια οδηγία επιβάλλει σ' αυτό το κράτος να εφαρμόζει τον εθνικό του νόμο στο πλαίσιο μιας εξαιρέσεως που αναγνωρίζεται από αυτή την οδηγία ως μέρος της γενικής ισορροπίας που δημιουργείται από αυτή.

20 — Το 2009, περισσότεροι από 35 000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στους δρόμους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή το ισοδύναμο μιας μέσου μεγέθους πόλης, και τουλάχιστον 1 500 000 άτομα τραυματίστηκαν (ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2010 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — τιτλοφορούμενη «Προς ένα ευρωπαϊκό χώρο οδικής ασφάλειας: πολιτικές κατευθύνσεις για την οδική ασφάλεια 2011-2020» [COM(2010) 389 τελικό, σ. 21]. Εκτιμάται ότι ένα στα τρία ατυχήματα συνδέεται άμεσα με το οινόπνευμα.

21 — Βλ. τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας αυτής.

22 — Βλ. σ. 5 της ανακοινώσεως της Επιτροπής, παρατεθείσας στην υποσημείωση της σελίδας 20.

56. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι, στην περίπτωση αυτής της υποθέσεως, το σχήμα, κατά το οποίο, όσον αφορά το κράτος χορηγήσεως της άδειας, ζητούνται πληροφορίες από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές, κατόπιν δε, μετά τη γνώση των προβλημάτων του Hofmann με το οινόπνευμα, εφαρμόζονται τα μέτρα που προβλέπονται στο σημείο 14.1 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2006/126, μπορούσε να θεωρηθεί σύμφωνο προς το πνεύμα αυτής της οδηγίας και θα είχε, τότε, ως συνέπεια τη δυνατότητα επικλήσεως της χορηγηθείσας από την Τσεχική Δημοκρατία άδειας οδηγήσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

57. Κατ' εμέ, ένα τέτοιο σχήμα μπορεί να καταστήσει δυνατό, υπό το πρίσμα της προλήψεως που το χαρακτηρίζει, τον συνδυασμό των νέων διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126 με την αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως που στηρίζεται σε μια αδιαμφισβήτητη αμοιβαία εμπιστοσύνη, εφόσον έχουν τηρηθεί τα προβλεπόμενα στο σημείο 14.1 του παραρτήματος ΙΙΙ της ίδιας αυτής οδηγίας μέτρα, που εφαρμόζονται εντός των 27 κρατών μελών.

58. Βεβαίως, η Επιτροπή δήλωσε επίσης ότι ένα τέτοιο σύστημα, που χρήζει επομένως διαβουλεύσεως μεταξύ των αρμόδιων αρχών των διαφόρων κρατών μελών, το θεωρεί πολύπλοκο και όχι ρητώς προβλεπόμενο. Υπενθυμίζω, πάντως, ότι όχι μόνο το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 91/439 προέβλεπε ήδη ότι τα κράτη μέλη αλληλοβοηθούνται στην εφαρμογή αυτής της οδηγίας και ανταλλάσσουν, εάν χρειαστεί, πληροφορίες για τις άδειες που καταγράφουν, αλλά, επί πλέον, το άρθρο 15 της οδηγίας 2006/126 επιβεβαιώνει αυτή την αναγκαιότητα αμοιβαίας συνδρομής υπό την προοπτική μιας μεταγενέστερης διαδικτυώσεως για τις άδειες οδηγήσεως. Η συνεργασία και η αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των κρατών μελών νομίζω ότι είναι ακριβώς το κλειδί που καθιστά δυνατή, ενισχύοντας την αμοιβαία εμπιστοσύνη, την επίτευξη των στόχων που έχει καθορίσει η Ένωση στον τομέα της οδικής ασφάλειας. Εξάλλου, δεν νομίζω ότι η διαδικτύωση για τις άδειες οδηγήσεως είναι πολύ πιο πολύπλοκη απ' ό,τι η διαδικτύωση, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί μεταξύ ορισμένων κρατών μελών, για τα δελτία από τα οποία αποτελούνται τα ποινικά μητρώα.

59. Κατά συνέπεια, η λύση που προτείνω νομίζω ότι είναι αυτή που μπορεί να ανταποκρίνεται περισσότερο στη βούληση του ενωσιακού νομοθέτη, η οποία συνίσταται στον αγώνα κατά της ανασφάλειας στην οδική κυκλοφορία και να προσδοθεί, κατ' αυτόν τον τρόπο, πρακτική αποτελεσματικότητα στο άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126, του οποίου η διατύπωση τροποποιήθηκε γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο.

60. Από αυτή την άποψη, η συμπεριφορά του Hofmann μας το επιβεβαιώνει. Πράγματι, αυτός, όπως φαίνεται, εξακολουθούσε να έχει πρόβλημα με το οινόπνευμα, εφόσον, στις 16 Απριλίου 2009, ήτοι περίπου τρεις μήνες μετά την έκδοση της τσεχικής άδειας οδηγήσεως, η γερμανική αστυνομία τον σταμάτησε και τον έλεγξε, διαπιστώνοντας πολύ υψηλό ποσοστό αλκοολαιμίας. Η συνέπεια αυτής της επικίνδυνης συμπεριφοράς για όλους τους χρήστες του οδικού δικτύου ήταν η ανάκληση, με απόφαση που κατέστη οριστική στις 5 Απριλίου 2011, της τσεχικής του άδειας οδηγήσεως για χρονικό διάστημα 18 μηνών. Νομίζω ότι οι αρμόδιες τσεχικές αρχές, αν είχαν γνώση των προβλημάτων του με το οινόπνευμα, δεν θα είχαν προφανώς χορηγήσει άδεια οδηγήσεως στον Hofmann.

61. Επομένως, το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 λειτουργεί, όπως τόνισε η Γερμανική Κυβέρνηση, ως ασφαλιστική δικλείδα, παρέχοντας τη δυνατότητα να εμποδίζονται τα επικίνδυνα άτομα να κυκλοφορούν στο έδαφος των κρατών μελών.

62. Θα μπορούσε να μας αντιταχθεί το γεγονός ότι μια τέτοια συλλογιστική δεν μπορεί να έχει εφαρμογή στο άρθρο 11, παράγραφος 4, τελευταίο εδάφιο, αυτής της οδηγίας, δηλαδή όταν το μέτρο λαμβάνει τη μορφή ακυρώσεως της άδειας οδηγήσεως. Πράγματι, κατ' αυτή τη διάταξη, ένα κράτος μέλος *μπορεί να αρνηθεί*[23] να χορηγήσει άδεια οδηγήσεως σε υποψήφιο η άδεια του οποίου έχει

23 — Η υπογράμμιση δική μου.

ακυρωθεί σε άλλο κράτος μέλος. Εντούτοις, φρονώ, όπως η Γερμανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, ότι η ακύρωση, η οποία επομένως διακρίνεται από τα μέτρα αναστολής, περιορισμού και ανακλήσεως, αφορά όχι την ικανότητα οδηγήσεως του κατόχου άδειας οδηγήσεως, αλλά τα τυπικά στοιχεία που αφορούν την έκδοσή της.

63. Ο σκοπός της οδηγίας 2006/126 είναι όχι να παρέχεται στον πολίτη της Ενώσεως ένα forum shopping της άδειας οδηγήσεως, ανάλογα με το αν οι προϋποθέσεις χορηγήσεως είναι λιγότερο αυστηρές σε ένα όμορο κράτος μέλος[24], αλλά, αφενός, να παρέχεται η δυνατότητα σε ένα πρόσωπο που έχει άδεια οδηγήσεως να εγκαθίσταται στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το κράτος μέλος που εξέδωσε αυτή την άδεια, χωρίς να οφείλει να ξαναπεράσει οποιαδήποτε εξέταση οδηγήσεως ή χωρίς να χρειάζεται να ανταλλάξει την εν λόγω άδεια και, αφετέρου, να υπάρχει η βεβαιότητα ότι οι χρήστες του οδικού δικτύου είναι ασφαλείς στο έδαφος της Ενώσεως[25].

64. Κατά συνέπεια, λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων που προηγούνται, φρονώ ότι τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 έχουν την έννοια ότι κράτος μέλος οφείλει να αρνηθεί να αναγνωρίσει την ισχύ άδειας οδηγήσεως που εξέδωσε άλλο κράτος μέλος, όταν από τον κάτοχό της έχει αφαιρεθεί άδεια οδηγήσεως στο πρώτο κράτος μέλος, λόγω του ότι οδηγούσε υπό την επήρεια οινοπνεύματος και δεν πραγματοποιήθηκαν, στο κράτος μέλος εκδόσεως της άδειας, οι αναγκαίοι έλεγχοι για την ικανότητά του οδηγήσεως, όπως προβλέπονται από το άρθρο 14.1 του παραρτήματος ΙΙΙ αυτής της οδηγίας.

V – Πρόταση

65. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, προτείνω να δοθεί στο υποβληθέν από το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof η ακόλουθη απάντηση:

«Τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης, έχουν την έννοια ότι κράτος μέλος οφείλει να αρνηθεί να αναγνωρίσει την ισχύ άδειας οδηγήσεως που εξέδωσε άλλο κράτος μέλος, όταν από τον κάτοχό της έχει αφαιρεθεί άδεια οδηγήσεως στο πρώτο κράτος μέλος, λόγω του ότι οδηγούσε υπό την επήρεια οινοπνεύματος και δεν πραγματοποιήθηκαν, στο κράτος μέλος εκδόσεως της άδειας, οι αναγκαίοι έλεγχοι για την ικανότητά του οδηγήσεως, όπως προβλέπονται από το άρθρο 14.1 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2006/126.»

24 — Βεβαίως, στην τσεχική άδεια οδηγήσεως του Hofmann εμφαίνεται κατοικία στην Τσεχική Δημοκρατία. Εντούτοις, είναι παγκοίνως γνωστό ότι ορισμένες αρκετά αδίστακτες σχολές οδηγήσεως εξειδικεύονται στην παροχή κατοικίας στους Γερμανούς υπηκόους με αποκλειστικό σκοπό να τηρηθεί μία από τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της άδειας οδηγήσεως (βλ. σχετικώς το σημείο 46 αυτών των προτάσεων).

25 — Βλ. τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη αυτής της οδηγίας.